

Hønehauk og klaver

■ GUTTORM EILERTSEN >>> *Kommuneoverlege i Malvik kommune*

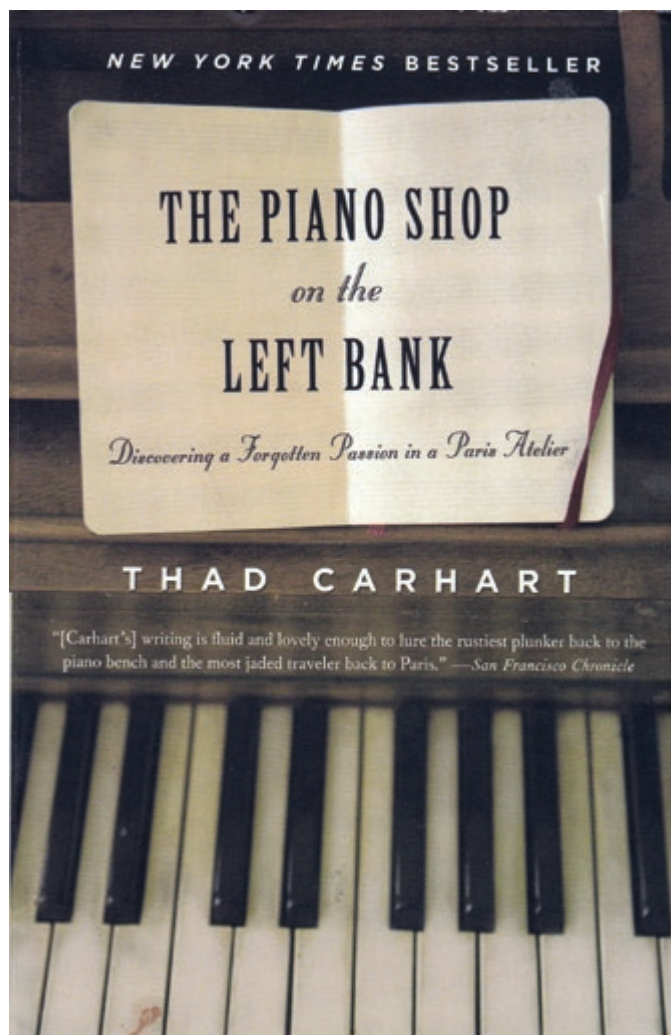
Jeg er så heldig å være gift med en sosiolog og universitetsbibliotekar. Hun leser til enhver tid to til tre bøker med vidtspennende tematikk. Noen av bøkene fanger også min interesse. Nylig leste jeg to bøker som har gjort stort inntrykk fordi de er insisterende på ett tema, og dermed gir leseren en enorm kunnskap om dette ene temaet. Samtidig har de skjønnlitterære kvaliteter og tar opp eksistensielle spørsmål. Begge bøker er bestselgere, og den siste har vunnet litterære priser i grenselandet sakprosa/skjønnlitteratur.

The Piano Shop on the Left Bank, med undertittel «The hidden world of a Paris atelier», er en sannferdig historie skrevet av amerikaneren T. E. Carhart. Han har til-

brakt mye av sitt liv i Paris som nabo til en brukthandler/reparatør av piano. Bokens forfatter fikk pianoundervisning i oppveksten, men opplevde som undertegnede (og sikkert flere andre) et traume i forbindelse med en elevkonsert, som gjorde at han sluttet med spillingen inntil han bosatte seg i Paris som voksen. Der, i det nærmeste nabolaget, ble han oppmerksom på en liten brukthandel for pianoer og flygler som trigget hans nysgjerrighet, ikke minst fordi pianohandleren syntes totalt uinteressert i å selge ham et piano. Boken beskriver fornøydlig de innviklede sosiale koder franskmenn er kjent for, og som han møysommelig klarer å knekke. Han får etter hvert kjøpt sitt piano, men

viktigere er det for forfatteren at han blir venn med innehaveren og inkludert i hans fargerike vennekrets og sosiale liv. Boken beskriver med kjærlighet pianoet i sine ulike størrelser og utførelser, pianoets historie, de ulike merkenes kvaliteter og pianohandlerens og forfatterens begeistring over stadig nye «funn». Min onkel var pianohandler, og min mor var ansatt der som kasserer, så for meg var det mye gjenkjennelse i boken. Men jeg lærte også mye nytt. Ett utsagn fra pianohandleren ga meg et støkk.

«Det verste å utsette et piano for, er ikke barn eller barnebarn som slår på tangentene. Det verste for et piano er ikke å bli spilt på.»

Fascinasjonen for pianoet er gjenoppvekket, pianostemmeren har vært her, og pianoet vårt er igjen i bruk. Alle klaverspillende kolleger, og dem er det mange av, vil garantert ha stor glede av denne boken.

Den andre boken heter *H for hauk*, og er også en sannferdig historie skrevet av den britiske forfatteren Helen Macdonald. Hun var, på det tidspunktet boken ble skrevet, stipendiat ved universitetet i Cambridge som vitenskapshistoriker. Fra barnsben av ble hun besatt av falkoneri (temming av hauker og falker). Hun leste alt hun kom over av litteratur om emnet og fikk møte falkonerer og deres fugler. En periode fikk hun også arbeid hos en oppdretter. Da faren hennes, som var pressefotograf, dør brått i hjerteinfarkt i 2007, bestemmer hun seg for å leve ut drømmen sin. Hun kjøper seg en ung hønsehauk som hun temmer og jakter sammen med. Sorgprosessen etter farens død skildres intenst, og hun beskriver en transformasjon hvor hun i stadig større grad tenker og sanser som hauken. Landskapene blir tolket med haukeøyne som biotoper for hare, perlehøns, fasan og andre byttedyr. Samtidig trekker hun seg unna menneskelig kontakt. Hun kommer til et punkt hvor yrkeskarrieren er truet, og hun oppfatter seg selv som grensepsykisk. Jeg skal ikke røpe hvordan dette ender. Boken er en sorgdagbok i tillegg til å være en fagprosabok. Nok en gang føler jeg at jeg har fått mye ny kunnskap om et emne jeg visste lite eller intet om. I tillegg har jeg lest en drivende god bok.

Hvorfor bringer jeg dette til togs? Fordi jeg tror allmennmedisinere og samfunnsmedisinere har det til felles at vi i stor grad er interessert i det meste og orienterer oss bredt. Det er vel derfor vi har valgt å arbeide som generalister!

REFERANSER

1. Carhart, T. E.: *The Piano Shop on the Left Bank*. London, Vintage Books, 2001
2. Mcdonald, Helen: *H for hauk*. Oslo, Press, 2015

■ GUTTORM.EILERTSEN@MALVIK.KOMMUNE.NO

ILLUSTRASJONSFOTO. COLOURBOX